

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Deus occultis suis Iudicijs peccatores aliquos in flore ætatu punit, vt
sic alios vocet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

gra sicuti: *bernaculo Cedar*, ob tribulationes, quibus affligor; sed pulchra sicuti *pelles Salomonis*, ob ingentes gratias & virtutes, quæ inde mihi proueniunt. O sol iustitiæ, decolora me, & ex peccatorum meorum dolore, amaritudine reple: ut amissam propter eam, gratia pulchritudinem recipiam, Amen.

§. 3. *Deus occultis suis Iudicijs peccatores aliquos in flore ætatis punit ut sic alios vocet.*

AD HVC superest quod in his diuinis Iudicijs profundius perpendamus: non enim casu aliquo filij *Elimelech* in ætatis suæ flore, post senem patrem, sed etiam ante senem matrem mortui sunt: significatur enim nobis, omnes siue iuuenes, siue senes timere cauteque viuere debere: eod quod ira DEI, ipsaque mors nunc prius senes aggrediatur; nunc iuuenes: ut & senes ex morte iuuenum cautiorez fiant; & similiter iuuenes morte senum; & alij denique ex aliorum morte. Nam, ut ait Salomon, *sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur: sic capiuntur homines in tempore malo*, hoc est in die mortis; quæ mala & amara est peccatoribus imparatis, & subito morientibus: quos veluti hamo capit, cum illi delectationum sensualium escis maxime oblectantur. Et quemadmodum *sa pe pisces auesque minores prius capiuntur, quam magna: ita iuuenes solent non raro mori ante quam senes, ita eorum peccatis exigentibus*, propter quæ (ut Amos Propheta dixit) *b occidit sol in meridie, & tenebre scit terra in die luminis*: quia mors in ætates flore, & in vitæ medio eos capit, & quando sol luxque prosperitatum huius mundi, quam poterant altissime & felicissime incedebant: tunc ipse sol occidit, prosperitas euanescit, marcescit pulchritudo, luxque in tenebras, & vita in mortem commutatur.

Nihil enim Deus facit hæc omnia mundi magnalia, cum sub illis latent plurimæ culpæ. Ad idem facit quod idem Propheta mortem comparat hastæ prælongæ, *c vncinum* habenti ferreum, cuius est usus ad fructus arborum decutiendos, quo non solum fructus decutiuntur ex infimis ramis, qui manu carpi poterant; sed etiam qui in supremis, quo non poterat attingere manus: Mors enim æque facile diuites decutit atque pauperes; sanos fortesque ac robustos, atque debiles & valetudinarios; & iuuenes qui sibi longam vitam pollicentur, atque senes, qui vnum iam pedem videntur habere in sepulchro. Et ob eam causam Propheta vsus hic est voce Hebræa significante autumnalem fructum, maturum iam ut decerpatur: sic insinuans, peruenisse iam tempus, quo mortis vncinus inuaderet peccatores: eod quod ipsorum peccata maturos satis eos reddidissent, ut antè tempus decerpi possent. Quod spectat sententia Ecclesiasticis: *d ne impiè agas multum, ne moriaris in tempore non tuo: & illa Dauidis:*

dis:e

I.

Mors peccatorum accelerata.

a Eccl. 9. 12.

b Amos 8. 9.

c. 8. 1.

Mors hastæ prælongæ.

Vide Riber.

d Eccl. 7. 13.

e Psal. 54.
24.

2.

Aeternitas.

e Psal. 89-4

Vita brevis.
106.

e Sapi. 5-15

h Matt. 21.
29.

Mar. 11.
20.

Christianus
semper de-
bet operari.

dis: e viri doloſi non dimidiabunt dies ſuos: quali diceretur: cum tanto deſiderio vitæ longioris tenearis, deſine peccare. peccata enim eius filium abſcindunt; & cum ipſa ſit ex ſe brevis, eam efficiunt breuiorem; eò quòd Dei Iuſtitia in pœnam, illam abbreviet.

DECIM tantum annis, ait Scriptura, vtrumque fratrem vixiſſe in regione Moab, fruentes eius vbertate, & coniugij voluptatibus; & ſtatim mortuos eſſe. Quid autem ſunt decem anni, ſi cum aeternitate conferantur? ſiquidem Propheta Regius teſtatur: *ſ mille annos ante oculos Dei tanquam diem heſternam eſſe, qua præterit.* O quàm eſt tota ipſa vita brevis; ſi cum aeterna comparetur! quamvis enim longiſſima aliaſ videatur; vix tamen inceperit, cum quaſi pro expedita haberi poteſt. Et quid eſt *Mabalon & Chelion* (quæ voces, vt ſupra diximus, principium & conſummationem ſive finitionem ſignificant) ſimul mori, niſi docere nos, vitam hanc ad eò eſſe breuem, vt cum ipſa morte coniungatur; & eius principium cum fine, ingreſſus cum exitu primusque dies cum poſtremo cohæreât: quemadmodum ipſi damnati fatentur: *g nos (inquiunt) nati, continuo deſectionis eſſe.* nam tota vita, quâuis quingentorum fuerit annorum, ſicut fuit Cain, illis videtur fuiſſe vnius momenti. O ſi vitam reſpiceres, non ſicut peccatores, cum ea fruuntur, ſed quemadmodum ijdem, eam iam tranſactam reſpiciunt in inferno! Diceres procul dubiò, eam eſſe quaſi non fuiſſet: & intolerabilem eſſe ſtultitiam, illiſ ſidere, eamque in breuib; ad eò voluptatibus expendere, quæ tormentis aeternis ſint puniendæ.

IMPONAMVS tandem occultis hiſce Dei iudicijs finem, adductis in medium quæ S. Matthæus de duabus ficulneis refert, quæ horum peccatorum ſunt figuræ. Alteri illarũ (cuius ſupra meminimus) maledixit Chriſtus D. N. *h cum mane quodam eſuriret, nec fructum vllum in ea, niſi folia tantum inueniſſet, eò quòd eſſet adhuc veris initium: dixit enim cum indignationis cuiuſdam iudicijs: nunquam ex te fructus naſcatur in ſempiternum: & ar eſa cta eſt continuo ficulnea: à radicibus.* Certum eſt (ait S. Chryſoſtomus) ficulneam illam non habuiſſe peccatum tali pœna dignum; ſed habuiſſe hominem pergam ſignificatum: qui tenetur fructus bonorum operum proferre non ſolum in autumno, hoc eſt in aetate matura; ſed etiam in primo vere, hoc eſt in iuuenture, & à quo incipit vti ratione. Et propterea Chriſtus D. N. diluculo interdum illum viſitat, optans hos in eo fructus inuenire. Quem ſi aetatis tantum virore, & externarum cæremoniarum folijs ornatum videat, vt Chriſtiani nomen tantum retinere videatur; ſolet in eum indignari, vitaq; eum priuare, aeternam imprecans maledictionem ob quam, ad radicem vique aſcendit, amittens omnes gratias, donaque ſpiritualia vſque ad ipſam Fidem, quæ illorũ eſt radix: vt nunquam amplius fructum proferat bene-

dictio-

ditionis. qui enim in lethali peccato diem suum obit; ita his omnibus in æternum priuatur, vt nulla sit spes ea recuperandi. Stupenda autem in hac ficulneam, & in aliquem horum peccatorum maledictio, aliorum est admonitio & documentum: vt studeant non esse steriles & inutiles. Nam ordinariè Deus non est aded seuerus, vt in prima statim visitatione ficulneæ suæ ita maledicat; sed sapius eam expectat ad multos annos, pulsans frequenter ac monens, vt suos proferat fructus. Quemadmodum idem Christus D. N. in parabola alterius ficulneæ, quam in Ecclesiæ suæ vinea habet plantatam, indicauit: ad quam veniens vt fructum quæreret, etiam si non inuenerit; non tamen illi maledixit, potius vineæ cultori dixit: *Ecce annis sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: vt quid etiam terram occupat? at ille respondens dicit: Domine dimitte illam & hoc anno, vsque dum fodiam circa illam, & mittam stercora; & si quidem fecerit fructum; sin autem, in futurum succides eam.* Qui sunt hi tres aut quatuor anni quibus Deus ficulneæ fructus expectat, nisi quatuor vitæ hominis partes, siue lōga illa sit, siue breuis? in quibus sapius ipsū visitat Deus vocando, suisque sanctis inspirationibus inuitando ad bonos fructus proferendos; Quod si in primo anno, hoc est quando vsus rationis iam adest eos non proferat, Deus patienter expectat, redditque secundo anno, in secunda scilicet vitæ eius parte: qui, si adhuc in sua sterilitate persistit, sustinet eum Deus longanimiter; redit verò tertio anno, parte scilicet tertii eius ætatis: quem si adhuc sine fructu inueniat, ostendit se illi magis iratu, & fortioribus pulsibus plagisque morborum & aduersitatum monet, minaturque se vitæ filum abscissurum, quasi homini nauici & inutili. Quamuis aded magna est Aduocati ac Mediatoris nostri Iesv Christi Charitas, vt etiam pro tali peccatore apud æternum suū Patrem intercedat, vt quarto adhuc annū, vltimam scilicet ætatem morti vicinam dignetur expectare: vehementiores interim inspirationes mittens, variāq; alia media adhibēs, vt optatum tandem fructum afferat; simulque monens, quod si bono aded mediatori ingratum se exhibeat, & vocationi admonitionique ipsius obsurdefcat, sit ipsemet iudicaturus, & suasurus, vt in quarto anno abscindatur, & euellatur; quandoquidem tot mediis adhibitis nullum fructum facere voluerit. O diuinæ misericordiæ altitudinem! o humanæ ingratitude vilitatem! quænam maior misericordia esse potest, quàm Deum aded patienter expectare hominem aded ingratum? & quæ maior ingratitude, quàm nolle hominem aded misericordi Deo seruire & obsequi? Non poteris conqueri, quod ad primum peccatum Deus mittat hominem ad infernum: siquidem per quatuor prædicta tempora illum expectat. Sed neq; expedit negligere, aut differre exequi, quod ipse præcipit: cum enim qua-

*Unius poena
alterius e
cautela.
Luc. 13. 7.*

*Dei patientia
erga peccatores.*

*Quatuor
tempora.*

tuor hæc tempora sint quatuor vitæ tuæ partes, quæ vt longa esse potest, ita potest esse breuissima; & fortè tres eius partes iam præterierunt, quartaque finis imminet: & nisi resipiscas, maledicet DEVS iubebitque te abscindi, nulla vterius admiffa intercessione. Cogita itaque, quòd hæc ipsa hodierna die DEVS maiestatis dicet Angelo diuinæ suæ Iustitiæ executori, tremendam illam sententiam: *succide illam vt quid etiam terram occupat? emitte hominem istum ex vinea huius mundi & Ecclesiæ: vt quid locum sine vlla vtilitate occupet? Extrahere istam animam ex corpore, quò non vitur in finem sibi præscriptum. Quid itaque dices miser, cùm huiusmodi sententiam audies, si ad finem quarti anni proferat, quando totam vitam absque vllò fructu peregisti? Quis potenti adèd mandato resistet, si Christus ipse, qui tuus hæctenus fuit Aduocatus, fiat Iudex; iubeatque te abscindi? O Saluator benignissimè, præueniat nos vocatio tua, vehemens adèd ac potens; vt re ipsa desideratos fructus proferamus: vt cùm nos vltimo visitaueris, benedictionem tuam potius impertias, transferens nos à militantis Ecclesiæ vinea ad ipsam triumphantem in æternum, Amen.*

CAPVT XV.

MEMORIAM VLTIMAE VOCATIONIS AD
Iudicium, quod fit in morte cuiusq; medium esse
diuinæ vocationis.

a Matt. 2.
13.

b Matt. 25.
14. 20.

c Luc. 19 13.
Vocatio duplex.

d Eccl. 7. 40

DVPLICIS insignis Vocationis mentio fit in sacro Euangelio: Alterius, quæ fit in vita; & alterius ipsa in morte. Prima vocat *a operarios ad laborandum in vinea; Secunda vocat ad reddendam laboris mercedem.* Prima fit ad distribuenda Vocationis *b Talenta & Minas*, media videlicet ad vitam æternam procurandam: secunda fit ad *bponendam rationem cum eis*, vt *c sciat quantum quisque negotiatus fuerit*, vt reddat præmium *fidelibus ac diligentibus*; puniat verò *b malos ac pigros*. Vtriusque vocationis consideratio efficacissimum est medium ad vocationem audiendam, qua nunc temporis vocamur ad pœnitentiam. Nam quemadmodum verum est illud Ecclesiastici: *d in omnibus operibus tuis memorare nouissimam tuam, & in æternum non peccabis*: ita etiam est verum, deferaturum te peccata, si fueris eadem nouissima meditatus. Ibi enim ita lux cœlestis te illustrabit, vt horrere faciat & odiisse, quod in tua morte grauissimum damnum afferret.

VT igitur hanc adèd vtilem considerationem ingrediaris primum, persuadeas tibi necesse est, ad futurum tempus in quo DEVS vltima voca-

tionis